

Brief voor de ouders

Het is zo bijzonder om te zien hoe je dochter het verhaal ontdekt dat God voor haar leven heeft geschreven. Hoe meer ze heeft ontdekt in Gods Woord, des te waarschijnlijker zal ze Gods woorden haar beslissingen en haar karakter laten bepalen. Dat is het doel van *Uw God is mijn God*, een bijbels verhalenboek waaruit de meiden van vandaag waardevolle lessen kunnen leren van de vrouwen uit de Bijbel, zo lang geleden. Het zijn lessen over volharding, gehoorzaamheid en geloof. Samen vertellen al deze verhalen het grote verhaal van de Bijbel.

Om jullie dochters te helpen zich nog meer te herkennen in deze verhalen, heb ik aan het einde van elke verhaal een 'Hij', 'Ik', en 'Zij'-gedeelte geschreven.

- Het 'Hij'-gedeelte gaat over God. Bij elk verhaal beschrijf ik een onderdeel van Zijn karakter, waarover je in dat verhaal hebt gelezen. Op deze manier leren de meiden God beter kennen.
- Het 'Ik'-gedeelte gaat over de lezer en legt aan de meiden uit hoe ze de waarheid van de bijbelverhalen in hun eigen dagelijks leven kunnen toepassen. Hoe kunnen ze groeien in karakter?
- Het 'Zij'-gedeelte is voor de ouders geschreven. Je vindt bij elk verhaal een gebed dat je voor je dochter kunt bidden.

Ook staat bij elk verhaal een bijbeltekst om te onthouden en een woord uit de oorspronkelijke Hebreeuwse of Griekse tekst. Ik wil je aanmoedigen om in deze verhalen te duiken! Maak van het voorlezen een heerlijk gezamenlijk moment van de dag, een gezinsmoment waarin je met elkaar en God verbonden bent.

Ik verlang ernaar om te merken dat onze dochters ontdekken dat het niet zomaar bijbelverhalen zijn, maar dat het onze verhalen zijn. Verhalen vol barmhartigheid en genade, die ons eigen geloofsverhaal kleuren en vormen. Deze verhalen kunnen het hele leven van onze dochters meegaan, ze zijn opgeschreven zodat ze elke keer weer hardop zeggen: 'Uw God is mijn God!'

Angie

Uw God is mijn God

1. De tuin (<i>Eva</i>)	4
2. Stromen (<i>de vrouw van Noach</i>)	10
3. Sterren en zonen (<i>Sarai</i>)	16
4. De waterput (<i>Hagar</i>)	22
5. Een zoutpilaar (<i>de vrouw van Lot</i>)	28
6. Liefde en trouw (<i>Rebekka</i>)	34
7. De sluier (<i>Rebekka, Rachel en Lea</i>)	40
8. Vrouwen bij het water (<i>vrouwen in het leven van Mozes</i>)	46
9. Het rode koord (<i>Rachab</i>)	52
10. God ging vooruit (<i>Debora en Jaël</i>)	58
11. Zilverstukken (<i>Delila</i>)	64
12. Uw God is mijn God (<i>Naomi en Ruth</i>)	70
13. De manteltjes (<i>Hanna</i>)	76
14. Het zwaard en de steen (<i>Abigaiël</i>)	82
15. Schoon (<i>Bathseba</i>)	88
16. Vraag wat je wilt (<i>Koningin van Sjeba</i>)	94
17. Mooi van buiten (<i>Izebel</i>)	100
18. Geloof en genoeg (<i>weduwe van Zarfath</i>)	106
19. De gouden scepter (<i>Esther</i>)	112
20. Waardeloos? (<i>Gomer</i>)	120

21. Een gewoon meisje (<i>Maria en Elizabet</i>)	126
22. Heiligheid gevuld met menselijkheid (<i>Maria</i>)	132
23. Het Lam (<i>Anna</i>)	138
24. Een lege kruik (<i>de vrouw bij de bron</i>)	144
25. Een stukje stof (<i>de zieke vrouw</i>)	150
26. Sta op (<i>de dochter van Jairus</i>)	156
27. De beloning (<i>Herodias en Salomé</i>)	160
28. Kruimels (<i>de heidense moeder</i>)	164
29. De eerste steen (<i>de vrouw die was vreemdgegaan</i>)	168
30. Parfum en tranen (<i>de zondares</i>)	172
31. Twee muntjes (<i>de weduwe met de twee muntjes</i>)	178
32. Een ding is nodig (<i>Maria en Martha bij het etentje</i>)	182
33. Vier dagen (<i>Maria en Martha en de dood van Lazarus</i>) . . .	186
34. Echte liefde (<i>Maria van Bethanië</i>)	192
35. Koning van de Joden (<i>Salome bij het kruis</i>)	198
36. Hij leeft (<i>Maria Magdalena en de opstanding</i>)	204
37. De opbrengst (<i>Saffira</i>)	210
38. Een groot hart (<i>Tabitha</i>)	216
39. De rivier (<i>Lydia</i>)	222
40. De weg (<i>Priscilla</i>)	228
<i>Van idee naar illustratie</i>	234

De tuin

Het verhaal van Eva

Ze was voor hem bestemd, zeker weten.

Op de plek waar eerst een rib in Adams lijf had gezeten, zat nu een groot litteken. Dat herinnerde hen er allebei aan hoe God haar gemaakt had. God wilde namelijk niet dat Adam alleen zou zijn. Dus pakte Hij een stuk van Adam en boetseerde dat net zo lang tot de allereerste bruid ter wereld ontstond: Eva.

Adam was op slag verliefd. Zij hoorde net zo bij hem als ooit zijn eigen rib. Hun leven samen was ontspannen en perfect, elk moment was een geschenk van de gulle Gever. God zag hen rennen, springen, lachen en hun longen vullen met de adem die Hij hun had gegeven. Het was precies zoals God het in Zijn hoofd had gehad. Ze mochten vrij en blij leven in Zijn geweldige schepping en konden genieten van alles om hen heen.

Met één uitzondering ...

God had hun verteld dat ze niet mochten eten van die ene boom in de tuin. En Hij had hen gewaarschuwd voor verschrikkelijke gevolgen als

ze ongehoorzaam zouden zijn.

De dagen vloeiden in elkaar over, tot Eva op een dag ontdekte dat ze vlak bij de boom stond. Een zijdezachte stem stelde haar een vraag die haar leven voor altijd zou veranderen.

‘Ssst ... luisster ... Weet je zeker dat Hij gezegd heeft dat je niet van deze boom mag eten?’ Satan zag eruit als een slang die in de tuin rondkroop. Hij wilde dolgraag Gods heerlijkheid van Hem afpakken. En hoe zou hij dat beter kunnen doen dan door Gods eigen schepse-
len over te halen Hem te bedriegen?

De slang vertelde Eva dat ze heel verstandig zou worden als ze van de vrucht zou eten. En terwijl haar ogen het lijnenspel van de takken volgden, kon ze nergens anders meer aan denken dan aan die vrucht. Waarom zou God niet willen dat ze verstandig zou zijn? Haar vingers pakten de vrucht voorzichtig vast en ze zette haar tanden in de vloek van de dood ... Het was heerlijk! Even, tenminste. Dat is vaak zo als je dingen doet die niet mogen. Adam at ook van de vrucht, en onmiddellijk daarna wisten ze allebei dat ze iets verschrikkelijks hadden gedaan. Terwijl de wind door de dorre bladeren ritselde, probeerden zij zich te verstoppen, omdat ze zich schaamden. Voor de eerste keer in hun leven begrepen ze hoe beangstigend het is om zo’n machtige God ongehoorzaam te zijn.

Kun je het je voorstellen? Eén moment. Eén beslissing, die alles veranderde. En er was geen weg terug. God stuurde Adam en Eva weg van de plek die altijd hun thuis was geweest. Zouden ze, terwijl ze ver van de tuin rondzwierven, de pijn in Gods stem hebben gehoord? Dit had Ik niet voor jullie in gedachten ...

Eva's vergissing was zo groot dat die niet door mensenhanden rechtgezet kon worden. Maar jaren later zou een andere Mens komen om te lijden voor haar en voor allen die in Hem geloven. Als God dat had gewild, had Hij hun – en ons – voor altijd de rug kunnen toekeren.

Maar dat deed Hij niet.

Zelfs toen Hij Adam en Eva wegstuurde, wist God dat Hij er op een dag Zelf voor zou zorgen dat de mensen toch weer dicht bij Hem konden leven.

– NAAR GENESIS 3

Hij

God is **soeverein**. Dat betekent dat Hij de hoogste macht heeft en dat er niets kan gebeuren zonder dat Hij dat toestaat. Hij heeft alles onder controle en alles is van Hem afhankelijk. Wij dus ook.

God gaf mensen een vrije wil, dat betekent dat we zelf beslissingen kunnen nemen. Soms nemen we goede beslissingen, maar soms ook niet. Zonde is dat je iets doet, denkt of besluit dat tegen God in gaat. Door de eerste zonde in die tuin is elke mens zondig, ook jij en ik. Maar waarom heeft God dan toegestaan dat Eva zondigde? Hij zou haar hebben kunnen tegenhouden, en dan zou alles voor altijd volmaakt geweest zijn!

Onthoud goed dat Hij een plan heeft dat wij niet kunnen zien. En ook al was dit niet wat Hij wilde, Hij heeft het toch laten gebeuren, omdat Hij het hele plan voor Zich ziet. En dit hoorde daar ook bij.

Als we meer in de Bijbel lezen, zullen we steeds meer ontdekken over dat plan van God en over de geweldige manier waarop Hij ons heeft gered. Je zult het gauw genoeg lezen!

Ik

God heeft ons geschapen en Hij weet wat het beste voor ons is. Daarom is het ook zo belangrijk dat we Hem gehoorzaam zijn en ons houden aan Gods regels en geboden. Gods regels zijn er niet omdat Hij de baas over ons wil spelen, maar omdat Hij ons wil beschermen. God vraagt je ook om gehoorzaam te zijn aan je ouders omdat zij de opdracht hebben om je op te voeden en je over Hem te vertellen.

Zij

Heere, help _____ om U gehoorzaam te zijn. Wilt U haar sterk maken, als ze ziet dat mensen om ons heen andere keuzes maken? Wilt U haar moedig maken, om de keuzes te maken die bij U passen? Heere, ik weet dat ik ook niet altijd het goede voorbeeld geef, zo vaak maak ik net als Eva de verkeerde keus. Wilt U mij ook helpen om U gehoorzaam te zijn, en altijd met U te leven?

***Šāvā** ('tsaa-VAA') is het Hebreeuwse woord voor 'gebod'.
Het vers om bij dit verhaal uit je hoofd te leren is Genesis 1:1.*

Stromen

Het verhaal van de vrouw van Noach

Beng.
Beng.
Beng.

De vrouw van Noach keek vol liefde naar haar man. Dag na dag zag ze hoe hij werkte aan de boot die hij van God moest maken.

Er was geen regen te bekennen, en er had zich een groepje mensen verzameld die Noach belachelijk stonden te maken. Maar hij zou stug doorwerken tot de tijd gekomen was om aan boord te gaan.

Hij zou precies doen wat God hem had voorgeschreven, tot de maten van de boot aan toe.

God had zo veel geduld gehad met Zijn opstandige schepping. Maar de wereld was een vreselijke plek geworden, waar de mensen deden waar ze maar zin in hadden. Ze hielden meer van zichzelf dan van de God Die hun de levensadem had gegeven. Ze keerden Hem de rug toe, schudden hun hoofd en lachten zelfs om het idee dat God machtig zou zijn.

Maar Noach was anders. Ze keek naar hem, het zweet stond in zijn wenkbrauwen. Wat was ze haar hemelse Vader dankbaar voor een man als hij. God had Noach uitgekozen om de boot bouwen, omdat hij rechtvaardig en oprecht was. Hij zou er tientallen jaren hard aan moeten werken, voordat de ark klaar was, terwijl hij zich alleen maar vast kon klampen aan Gods belofte. En dat op zijn leeftijd.

Op een dag fluisterde Noach de woorden waar ze al zo lang op had gewacht, en ze klommen aan boord. Opeens zag ze de binnenkant van het schip met heel andere ogen.

Zoals God had bevolen, namen ze alleen hun eigen gezin mee: hun drie zonen en hun drie schoondochters. Ze moesten ook van alle reine dieren zeven paar meene-
men, van alle onreine dieren één paar en van alle vogels zeven paar. Ze deden alles
precies zoals God het gevraagd had, ook al was er nog geen drup regen gevallen.

Ze had Noach de mensen jarenlang horen waarschuwen dat er een grote vloed

zou komen die hun huizen zou overspoelen en henzelf zou vernietigen, maar ze wilden niet luisteren. Ze kozen steeds weer voor de dood, in plaats van voor het leven, en dat deed God zo veel verdriet.

Het leek alsof ze de herrie in haar hoofd nóg hoorde. Beng, beng, beng. Elke dag had het gehamer geklonken waarmee de boot vorm kreeg die hen zou gaan redden. Nu waren ze in de ark die Noach had gebouwd, vertrouwend dat de HEERE voor hen zou zorgen.

God had gezegd dat Hij de regen over zeven dagen zou laten komen, en dat was dan ook precies wat Hij deed; na zeven dagen hoorden ze de eerste druppels vallen.

Het leek alsof de sluizen van de hemel werden opengezet: het water stroomde naar beneden en bedekte de aarde. Het verzwolg de steden, de mensen en alles wat leefde. Veertig dagen bleef het regenen.

God hield Zich aan Zijn belofte dat Hij Noach en zijn gezin van de vloed zou redden.

En toen ze weer veilig voet aan wal hadden gezet, schilderde Hij een nieuwe belofte aan de hemel: de regenboog. God zei: ‘Dit is het teken van het verbond dat Ik geef tussen Mij en u, en alle levende wezens die bij u zijn, alle generaties door tot in eeuwigheid’, en Hij beloofde: ‘Het water zal niet meer tot een vloed worden.’

Eeuwen later waren er ook hamerslagen te horen; dit keer sloeg de hamer spijkers in een houten kruis. Beng. Beng. Beng.

Terwijl de menigte de Heere Jezus belachelijk maakte, stonden ook daar vrouwen te kijken die wisten wat Hij voor God deed – die wisten wat Hij voor hén deed. Dit kruis stond klaar om leven te brengen in plaats van de dood. Deze keer stroomde er geen water, maar bloed. Jezus hing aan het kruis gespijkerd om ons te reinigen, en een stroom van genade zou alles tussen God en ons weer goedmaken.

—NAAR GENESIS 6–9

Hij

Gods schepsels hadden tegen Hem gezondigd en daarom moest Hij hen straffen. Dit noemen wij Gods oordeel. Gods **oordeel** betekent niet dat Hij niet van de mensen houdt. Het betekent juist dat Hij zó veel van hen houdt dat Hij het niet kan verdragen dat zij op zo'n verschrikkelijke manier doorleven. Ook al had Hij in Zijn woede alles kunnen vernietigen, Hij heeft ervoor gekozen om een aantal mensen in leven te laten en opnieuw te beginnen.

Noach was een rechtvaardig man. Dat betekent niet dat hij volmaakt was (dat zijn we geen van allen!), maar dat God bij hem op de eerste plaats stond en dat hij echt probeerde om Hem gehoorzaam te zijn. Nadat God de wereld had vernietigd met de vloed, beloofde Hij Noach dat Hij zoiets nooit weer zou doen. We kunnen op God vertrouwen, zelfs in Zijn oordeel, want achter dat oordeel staat altijd Zijn liefde.

Ik

Wij willen vaak onze eigen zin doen. Maar zou God het niet beter weten? Hij heeft je geschapen en Hij weet wat goed voor je is, Hij kent jouw gebruiksaanwijzing. Kun jij tegen God zeggen dat je naar Hem wilt luisteren? Dan laat je zien dat je nederig bent en dat je doorhebt dat God het beste voor jou weet.

Zij

Heere, help _____ om zich aan U over te geven. Help haar om nederig te zijn en naar U te luisteren, zoals Noach en zijn vrouw dat deden. Geef dat ze bij elke keus die ze maakt aan U denkt. En Heere, wilt U haar laten merken dat U van haar houdt, zodat ze U als een liefdevolle Vader leert kennen? Help mij ook om een goed voorbeeld te zijn in gehoorzaamheid en nederigheid.

***Saddiq** (tsad-DIIQ) is het Hebreeuwse woord voor 'rechtvaardig'.
Het vers om bij dit verhaal uit je hoofd te leren, is Genesis 9:1.*